

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 19. decembra 2013 *

„Pravosodno sodelovanje v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Členi 27, 33 in 71 — Litispendenca — Priznavanje in izvrševanje sodnih odločb — Konvencija o pogodbi za mednarodni cestni prevoz blaga (CMR) — Člen 31(2) — Pravila o sočasnosti — Regresni zahtevek — Negativna ugotovitvena tožba — Negativna ugotovitvena sodba“

V zadevi C-452/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Landgericht Krefeld (Nemčija) z odločbo z dne 10. septembra 2012, ki je prispela na Sodišče 9. oktobra 2012, v postopku

Nipponkoa Insurance Co. (Europe) Ltd

proti

Inter-Zuid Transport BV,

ob udeležbi

DTC Surhuisterveen BV,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh, sodnika, C. Toader (poročevalka), sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalni pravobranilec: N. Wahl,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 18. septembra 2013,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Nipponkoa Insurance Co. (Europe) Ltd T. Pünder, odvetnik,
- za Inter-Zuid Transport BV J. P. Eckoldt in C. P. ten Bruggencate, odvetnika,
- za DTC Surhuisterveen BV D. A. Nickelsen, J. Van Blaaderen in A. J. W. Spijker, odvetniki,
- za nemško vlado T. Henze, J. Kemper in F. Wannek, agenti,

* Jezik postopka: nemščina.

- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes in S. Duarte Afonso, agenta,
- za Evropsko komisijo M. Wilderspin in W. Bogensberger, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 71 Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med zavarovalnico Nipponkoa Insurance Co. (Europe) Ltd (v nadaljevanju: Nipponkoa Insurance) in družbo Inter-Zuid Transport BV (v nadaljevanju: Inter-Zuid Transport) glede plačila nadomestila v višini 500.000 EUR kot odškodnine za škodo, nastalo pri mednarodnem cestnem prevozu blaga.

Pravni okvir

Uredba št. 44/2001

- 3 V uvodni izjavi 1 Uredbe št. 44/2001 je navedeno:

„Skupnost si je zastavila cilj ohranяти in razvijati območje svobode, varnosti in pravice, v katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb. Za postopno oblikovanje takega območja mora Skupnost med drugim sprejeti ukrepe v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v civilnih zadevah, ki so potrebni za nemoteno delovanje notranjega trga.“

- 4 V uvodni izjavi 6 te uredbe je navedeno:

„Zaradi doseganja cilja prostega pretoka sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba zagotoviti in je primerno, da pravila, ki urejajo pristojnost ter priznanje in izvršitev sodnih odločb, ureja zavezujoč in neposredno uporabljen pravni akt Skupnosti.“

- 5 V uvodnih izjavah 11, 12 in od 15 do 17 te uredbe je pojasnjeno:

„(11) Pravila o pristojnosti morajo biti čimbolj predvidljiva in morajo temeljiti na načelu, da se pristojnost praviloma določa po stalnem prebivališču toženca, pri čemer mora taka pristojnost vedno obstajati, razen v nekaterih točno opredeljenih primerih [...]

(12) Poleg stalnega prebivališča toženca mora obstajati tudi alternativna podlaga pristojnosti, ki temelji na tesni povezavi med sodiščem in sporom, ali ki je v interesu ustreznosti sodnega varstva.

[...]

(15) V interesu ustreznega sodnega varstva je treba čimbolj zmanjšati možnost sočasnih postopkov in zagotoviti, da v dveh državah članicah niso izdane nezdružljive sodne odločbe. [...]

(16) Medsebojno zaupanje v ustreznost sodnega varstva znotraj Skupnosti opravičuje samodejno priznavanje sodnih odločb, izdanih v državi članici, ne da bi bil za to potreben kakršen koli postopek, razen v primerih njihovega izpodbijanja.

(17) Na podlagi omenjenega načela medsebojnega zaupanja mora biti postopek za izvršljivost sodne odločbe, izdane v eni državi članici, v drugi državi članici učinkovit in hiter. [...]“

6 V uvodni izjavi 25 te uredbe je navedeno:

„Zaradi spoštovanja mednarodnih obveznosti, ki so jih prevzele države članice, ta uredba ne sme vplivati na konvencije na posebnih pravnih področjih, katerih podpisnice so države članice.“

7 Člen 1(1) in (2) Uredbe št. 44/2001 določa:

„1. Ta uredba se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na naravo sodne oblasti. Zlasti ne zajema davčnih, carinskih ali upravnih zadev.

2. Ta uredba se ne uporablja za:

(a) osebna stanja ali pravno in poslovno sposobnost fizičnih oseb, za premoženjska razmerja iz zakonske zveze, oporoke in dedovanje;

(b) stečaj, postopke v zvezi z likvidacijo plačilno nesposobnih podjetij ali drugih pravnih oseb, postopke prisilne poravnave in podobne postopke;

(c) socialno varnost;

(d) arbitražo.“

8 Člen 27 navedene uredbe v oddelku 9, naslovljenem Litispendenza in sorodne pravde, poglavja II te uredbe z naslovom Pristojnost določa:

„1. Če pred sodišči različnih držav članic tečejo postopki z istim zahtevkom med istima strankama, vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, po uradni dolžnosti prekinejo svoje postopke, vse dokler se ne ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek.

2. Ko se ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek, se vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, izrečejo za nepristojna v korist tega sodišča.“

9 Člen 32 te uredbe, umeščen pod poglavje III z naslovom Priznanje in izvršitev, določa:

„Za namene te uredbe pomeni ‚sodna odločba‘ vsako odločbo, ki jo izda sodišče države članice, ne glede na njeno poimenovanje, vključno s sklepom, odredbo, odločbo ali sklepom o izvršbi, kakor tudi odločitev o stroških, ki jo izda sodni uradnik.“

10 Člen 33 Uredbe št. 44/2001, umeščen v oddelek 1 z naslovom Priznanje pod navedenim poglavjem III, določa:

„1. Sodna odločba, izdana v državi članici, se v drugih državah članicah prizna, ne da bi bilo potrebno za priznanje začeti kakršen koli poseben postopek.

2. Vsaka zainteresirana stranka, ki kot glavni predmet spora uveljavlja priznanje sodne odločbe, lahko v skladu s postopkom iz oddelkov 2 in 3 tega poglavja zahteva, da se sodna odločba prizna.

3. Če je izid postopka pred sodiščem države članice odvisen od odločitve o priznanju kot o predhodnem vprašanju, lahko o priznanju odloči to sodišče.“

11 Člen 71 navedene uredbe, umeščen pod poglavje VII z naslovom Razmerje do drugih pravnih aktov, določa:

„1. Ta uredba ne vpliva na nobeno konvencijo, pogodbenice katere so države članice in ki na posebnem pravnem področju ureja pristojnost, priznanje ali izvršitev sodnih odločb.

2. Da bi se zagotovila njegova enotna razlaga se odstavek 1 uporablja na naslednji način:

(a) ta uredba ne preprečuje sodišču države članice, ki je pogodbenica konvencije na posebnem pravnem področju, da svojo pristojnost opre na to konvencijo, tudi če ima toženec stalno prebivališče v drugi državi članici, ki ni pogodbenica te konvencije. Sodišče, ki vodi postopek, v vsakem primeru uporabi člen 26 te uredbe;

(b) sodne odločbe, ki jih v državi članici izda sodišče, ki je oprlo svojo pristojnost na konvencijo na posebnem pravnem področju, se priznajo in izvršijo v drugih državah članicah v skladu s to uredbo.

Če sta tako država članica izvora kot zaprosena država članica pogodbenici konvencije na posebnem pravnem področju, ki določa pogoje za priznanje ali izvršitev sodnih odločb, se uporabljajo ti pogoji. V vsakem primeru se lahko uporabijo določbe te uredbe o postopku za priznanje in izvršitev sodnih odločb.“

CMR

12 Konvencija o pogodbi za mednarodni cestni prevoz blaga, podpisana v Ženevi 19. maja 1956, kakor je bila spremenjena s Protokolom, podpisanim v Ženevi 5. julija 1978 (v nadaljevanju: CMR), se v skladu z njenim členom 1(1) uporablja „za vse odplačne pogodbe v cestnem prevozu blaga z vozili, če sta prevzemni kraj in namembni kraj [...] v različnih državah, od katerih je najmanj ena država pogodbenica, [...] ne glede na stalno prebivališče in državljanstvo strank“.

13 CMR je bila sklenjena v okviru Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo. K CMR je pristopilo več kot 50 držav, med katerimi sta tudi Zvezna republika Nemčija in Kraljevina Nizozemska.

14 Člen 23 CMR določa:

„1. Kadar mora v skladu z določbami te konvencije odškodnino za popolno ali delno izgubo blaga plačati prevoznik, se ta odškodnina izračuna glede na vrednost blaga v kraju in času prevzema.

[...]

3. Odškodnina ne sme presegati 8,33 obračunske enote za kilogram kosmate teže primanjkljaja.

4. Poleg tega se povrnejo cena prevoza, carine in drugi stroški, nastali ob prevozu blaga, in sicer v primeru popolne izgube v celoti, v primeru delne izgube pa v sorazmernem delu; druge odškodnine ni treba plačati.

[...]

7. Obračunska enota iz te konvencije je posebna pravica črpanja, kakor jo je opredelil Mednarodni denarni sklad. Znesek, naveden v tretjem odstavku tega člena, se pretvori v nacionalno valuto države, v kateri je sodišče, ki mu je zadeva dodeljena [...]

[...]“

15 Člen 29 CMR določa:

„1. Prevoznik nima pravice sklicevati se na določbe iz tega poglavja, ki izključujejo ali omejujejo njegovo odgovornost ali pa obračajo dokazno breme, če je škodo povzročil naklepno ali iz malomarnosti, ki mu jo je mogoče pripisati, in ki se v skladu s pravom sodišča, ki odloča v zadevi, šteje za enakovredno naklepu.

2. Enako velja, če ravna naklepno ali iz malomarnost pomočnik ali katera koli druga oseba, katere storitve uporabi za prevoz, kadar ta pomočnik ali te druge osebe ravna v okviru opravljanja svoje funkcije. V takem primeru tudi ta pomočnik ali te druge osebe nimajo pravice do tega, da se glede svoje osebne odgovornosti sklicujejo na določbe iz tega poglavja v smislu odstavka 1.“

16 Člen 31 CMR določa:

„1. Za vse spore v zvezi s prometom, ki ga ureja ta konvencija, lahko tožeča stranka vloži tožbo pri katerem koli sodišču držav pogodbenic, ki ga stranki soglasno določita, ali pri sodišču držav, na ozemlju katerih:

(a) ima tožena stranka običajno prebivališče, glavni sedež ali podružnico ali zastopstvo, prek katerega je bila sklenjena prevozna pogodba, ali

(b) sta kraj prevzema blaga ali njegov namembni kraj,

in pri nobenem drugem sodišču.

2. Če pred sodiščem, ki je pristojno po navedenem odstavku, poteka postopek v smislu odstavka [1] tega člena ali če tako sodišče izreče sodbo v takem sporu, ni mogoče vložiti nove tožbe z istim zahtevkom med istima strankama, razen če odločbe sodišča, pri katerem je bila vložena prva tožba, ni mogoče izvršiti v državi, v kateri je vložena nova tožba.

3. Če postane sodba, ki jo je izdalo sodišče države pogodbenice v sporu v smislu odstavka 1 tega člena, v tej državi izvršljiva, postane izvršljiva tudi v vseh drugih državah pogodbenicah, takoj ko so izpolnjene formalnosti, ki so v ta namen določene v zadevni državi. Te formalnosti pa ne smejo obsegati vsebinskega preverjanja.

4. Določbe odstavka 3 tega člena se uporabijo za sodbe, izdane v kontradiktornem postopku, zamudne sodbe in sodne poravnave, ne uporabljajo pa se za sodbe, ki so izvršljive le začasno, in sodbe, s katerimi se naloži plačilo odškodnine, tožeči stranki pa se naloži plačilo stroškov zaradi zavrnitve tožbe v celoti ali v njenem delu.

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 17 Iz predložitvene odločbe in nacionalnega spisa, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča, je razvidno, da je družba Canon avgusta 2007 pri nizozemskih družbah Nippon Express (Nederland) BV (v nadaljevanju: Nippon Nederland) in Nippon Express Euro Cargo BV (v nadaljevanju: Nippon Euro) naročila cestni prevoz več svojih proizvodov med Nizozemsko in Nemčijo.
- 18 Družba Nippon Euro je zaupala opravilo tega prevoza družbi Inter-Zuid Transport. Ta pa je opravilo te storitve zaupala družbi DTC Surhuisterveen BV (v nadaljevanju: DTC), torej drugemu podprevozniku. Prevoz je končno opravila družba Kingma kot prevoznik, ki mu je družba DTC zaupala opravilo prevoza.
- 19 Blago je bilo prevzeto 22. avgusta 2007 v dveh skladiščih družbe Canon na Nizozemskem in bi moralo biti 23. avgusta 2007 dostavljeno v Nemčiji. Voznik je 22. avgusta 2007 po prevzemu s tovorom odšel iz Amstelveena na Nizozemskem proti obratu družbe Canon v Willichu v Nemčiji, kamor je prispel prepozno za razkladanje blaga, zaradi česar je tovornjak pustil čez noč na območju obrata, ki ga prejemnik ni nadzoroval. Ponoči je bil del blaga ukraden.
- 20 Potem ko je družba Canon 27. avgusta 2007 pri prvem senatu gospodarskega oddelka Landgericht Krefeld (Nemčija) vložila tožbo, s katero je predlagala, naj družbi Nippon Nederland in Nippon Euro plačata odškodnino, sta se ti družbi s sodno poravnavo z dne 1. marca 2010 zavezali, da bosta kot solidarni dolžniki plačali znesek 500.000 EUR. S tem zneskom naj bi se plačala odškodnina za škodo, nastalo v noči z 22. na 23. avgust 2007.
- 21 Zavarovalnica Nipponkoa Insurance je 29. septembra 2010 proti družbi Inter-Zuid Transport vložila tožbo pri drugem senatu gospodarskega oddelka Landgericht Krefeld, s katero je predlagala, naj se tej družbi naloži plačilo zneska v višini 500.000 EUR, kar ustreza odškodnini, ki jo je družbi Canon plačala kot zavarovalnica, pri kateri sta civilno odgovornost zavarovali družbi Nippon Nederland in Nippon Euro (v nadaljevanju: regresni zahtevek).
- 22 Družba Inter-Zuid Transport pa je 21. januarja 2009, torej več kot leto in pol pred vložitvijo regresnega zahtevka, proti družbama Nippon Nederland in Nippon Euro na Nizozemskem že dosegla negativno ugotovitveno sodbo glede istih dejstev (v nadaljevanju: negativna ugotovitvena sodbo). Družba Inter-Zuid Transport naj bi v skladu s to sodbo, ki jo je izreklo Rechtbank te Haarlem (Nizozemska), pravnomočna pa je od novembra 2010, povrnila nastalo škodo le do najvišjega zneska, določenega v členu 23 CMR.
- 23 Zavarovalnica Nipponkoa Insurance meni, da so v zvezi z družbo Inter-Zuid Transport izpolnjeni pogoji naklepne ravnanja ali ravnanja iz malomarnosti v smislu člena 29(2) CMR in da je Landgericht Krefeld kljub negativni ugotovitveni sodbi na podlagi člena 31(1) CMR pristojno za odločanje o regresnem zahtevku, ker je treba ta člen razlagati samostojno in ima v skladu s členom 71 Uredbe št. 44/2001 prednost pred členom 27 te uredbe.
- 24 Družba Inter-Zuid Transport zatrjuje, da se v skladu s členom 27 navedene uredbe in členom 31(2) CMR postopek pred Landgericht Krefeld zaradi negativne ugotovitvene sodbe, ki je bila pred tem izrečena na Nizozemskem, ne more nadaljevati. Ta družba navaja, da se lahko v vsakem primeru njena odgovornost uveljavlja le do najvišjega zneska, določenega v členu 23(3) CMR.
- 25 Predložitveno sodišče se strinja s stališčem družbe Inter-Zuid Transport v zvezi s pravnomočnosti ugotovitvene sodbe in glede tega kritizira sodno prakso Bundesgerichtshof (Nemčija), kakor izhaja iz sodb z dne 20. novembra 2003 (I ZR 102/02 in I ZR 294/02), v skladu s katero je treba kljub sodbi Sodišča z dne 6. decembra 1994 v zadevi Tatry (C-406/92, Recueil, str. I-5439) CMR razlagati samostojno, tako da obstoj negativne ugotovitvene tožbe, ki jo dolžnik proti upniku vloži pri

mednarodno pristojnem sodišču, s katero naj bi se ugotovilo, da ta domnevni dolžnik ni odgovoren za škodo, ni ovira za to, da pravni naslednik upnika pri pristojnem sodišču druge države pogodbenice CMR pozneje uveljavlja regresni zahtevek.

- 26 Landgericht Krefeld tako meni, da imata regresni zahtevek, ki se uveljavlja pri njem, in negativna ugotovitvena sodba isti zahtevek in se nanašata na iste stranke, saj Nipponkoa Insurance vstopi v pravice družb Nippon Nederland in Nippon Euro. Zato meni, da ni združljivo s ciljema medsebojnega zaupanja v ustreznost sodnega varstva in zmanjševanja sočasnih postopkov, da država članica v okviru uveljavljanja regresnega zahtevka na podlagi razlage konvencije v smislu člena 71 Uredbe št. 44/2001 ne prizna pred tem izrečene negativne ugotovitvene sodbe, ki se nanaša na isti predmet.
- 27 To sodišče trdi tudi, da sodba z dne 4. maja 2010 v zadevi TNT Express Nederland (C-533/08, ZOdl., str. I-4107, točka 63 in izrek), v kateri je Sodišče presodilo, da ni pristojno za razlago člena 31 CMR, na to zadevo ne vpliva.
- 28 V teh okoliščinah je Landgericht Krefeld prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali člen 71 Uredbe [št. 44/2001] nasprotuje izključno samostojni razlagi konvencije ali pa je treba pri uporabi takih konvencij upoštevati tudi cilje in načela te uredbe?
2. Ali člen 71 Uredbe [št. 44/2001] nasprotuje taki razlagi konvencije, da ugotovitvena tožba, o kateri je bilo odločeno v eni državi članici, ni ovira za naknadno vložitev dajatvene tožbe v drugi državi članici, če ta konvencija omogoča, da se jo v zvezi s tem razlaga v skladu s členom 27 Uredbe št. 44/2001?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Pristojnost Sodišča

- 29 Zavarovalnica Nipponkoa Insurance in nemška vlada najprej izpostavljata vprašanje pristojnosti Sodišča, pri čemer v bistvu zatrjujeta, da se postavljeni vprašanji nanašata na razlago člena 31 CMR in da Sodišče za razlago te konvencije ni pristojno.
- 30 V zvezi s tem je vsekakor res, da pristojnost Sodišča glede razlage s predhodnim odločanjem zajema le določbe, ki so del prava Unije, in da Sodišče, kakor je bilo razsojeno v točki 63 navedene sodbe TNT Express Nederland, ni pristojno za razlago člena 31 CMR.
- 31 V navedeni sodbi TNT Express Nederland (točki 32 in 57) se je z drugim vprašanjem sicer spraševalo o pristojnosti Sodišča za razlago člena 31 CMR, v postopku v glavni stvari pa ne gre za tak primer.
- 32 V zvezi s tem zadostuje ugotoviti, da se besedilo postavljenih vprašanj nanaša na razlago določb prava Unije, namreč Uredbe št. 44/2001, za katero je Sodišče pristojno na podlagi člena 267 PDEU.
- 33 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba šteti, da je Sodišče pristojno za odgovor na postavljeni vprašanji za predhodno odločanje.

Utemeljenost

Prvo vprašanje

- 34 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 71 Uredbe št. 44/2001 razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi se mednarodna konvencija razlagala v nasprotju s cilji in načeli, na katerih temelji ta uredba.
- 35 Treba je ugotoviti, da je Sodišče v svoji sodni praksi na to vprašanje že odgovorilo.
- 36 Sodišče je namreč razsodilo, da čeprav ni sporno, da člen 71 navedene uredbe določa, da se na področjih, urejenih s posebnimi konvencijami, kot je CMR, uporabljajo te konvencije, pa ta uporaba vseeno ne sme biti v nasprotju z načeli, na katerih temelji pravosodno sodelovanje v civilnih in gospodarskih zadevah v Uniji, kot so načela – navedena v uvodnih izjavah 6, 11, 12 in od 15 do 17 te uredbe – prostega pretoka sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, predvidljivosti pristojnih sodišč in zato pravne varnosti za pravne subjekte, učinkovitega izvajanja sodne oblasti, čim večjega zmanjšanja možnosti sočasnih postopkov in medsebojnega zaupanja v ustreznost sodnega varstva v Uniji (glej zgoraj navedeno sodbo TNT Express Nederland, točka 49).
- 37 Obseg člena 71 Uredbe št. 44/2001 ne more biti v koliziji z načeli, na katerih temelji zakonodaja, katere del je. Zato tega člena ni mogoče razlagati tako, da lahko na področju, zajetem s to uredbo, kot je cestni prevoz blaga, posebna konvencija, kot je CMR, povzroča manj ugodne izide za doseganje nemotenega delovanja notranjega trga od tistih, do katerih privedejo določbe navedene uredbe (zgoraj navedena sodba TNT Express Nederland, točka 51).
- 38 Upoštevne določbe CMR je zato v Uniji mogoče uporabiti le, če omogočajo doseganje ciljev prostega pretoka sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ter medsebojnega zaupanja v ustreznost sodnega varstva v Uniji ob vsaj tako ugodnih pogojih, kot so pogoji, ki izhajajo iz uporabe Uredbe št. 44/2001 (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo TNT Express Nederland, točka 55).
- 39 Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 71 Uredbe št. 44/2001 razlagati tako, da nasprotuje temu, da se mednarodna konvencija razlaga tako, da se spoštovanje ciljev in načel, na katerih temelji navedena uredba, ne zagotovi v vsaj tako ugodnih pogojih, kot so pogoji, določeni s to uredbo.

Drugo vprašanje

- 40 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 71 Uredbe št. 44/2001 razlagati tako, da nasprotuje razlagi člena 31(2) CMR, v skladu s katero zahtevek iz negativne ugotovitvene tožbe ali negativne ugotovitvene sodbje v eni državi članici ni enak kot regresni zahtevek, ki je bil na podlagi iste škode med istimi strankami ali njihovimi pravnimi nasledniki vložen v drugi državi članici.
- 41 Za odgovor na to vprašanje je treba ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje preučiti, ali bi bilo s tako razlago člena 31(2) CMR zagotovljeno spoštovanje ciljev in načel, na katerih ta temelji, v vsaj tako ugodnih pogojih, kot so pogoji, določeni s členom 27 Uredbe št. 44/2001 ali z drugimi določbami te uredbe.
- 42 V zvezi s tem je treba poudariti, da je v skladu s sodno prakso Sodišča glede razlage člena 27 Uredbe št. 44/2001 predlog, naj se ugotovi, da je tožena stranka odgovorna za škodo, in naj se ji zato naloži plačilo odškodnine – kot je regresni zahtevek v postopku v glavni stvari – isti zahtevek, kot ga ima prejšnja negativna ugotovitvena tožba te tožene stranke, s katero je predlagala razsojo, da za navedeno

škodo ni odgovorna (glej v tem smislu navedeno sodbo Tatry, točka 45, in sodbo z dne 25. oktobra 2012 v zadevi Folien Fischer in Fofitec, C-133/11, točka 49; glej tudi zgoraj navedeno sodbo Tatry, točka 45).

- 43 V obravnavanem primeru je bil pri predložitvenem sodišču uveljavljan regresni zahtevek, potem ko je bila v smislu člena 31(2) CMR med istimi strankami izrečena negativna ugotovitvena sodba Rechtbank te Haarlem, ki temelji na enakih dejanskih in pravnih elementih.
- 44 Treba je ugotoviti, da razlaga te določbe CMR, da navedeni zahtevek ni enak zahtevku navedene sodbe, ob tako ugodnih pogojih, kot so določeni z Uredbo št. 44/2001, ne bi zagotovila spoštovanja cilja, da se čim bolj zmanjša možnost sočasnih postopkov, ki je, kot je bilo poudarjeno v točki 36 te sodbe, eden od ciljev in načel, na katerih temelji pravosodno sodelovanje v civilnih in gospodarskih zadevah v Uniji.
- 45 V zvezi s tem ni pomembno, da je sodba Rechtbank te Haarlem, kmalu po vložitvi regresnega zahtevka pri predložitvenem sodišču, in sicer novembra 2010, kot je navedeno v predložitveni odločbi, ali pa 1. marca 2011, kakor je zatrjevala družba DTC na obravnavi, postala pravnomočna.
- 46 Pravnomočnost te sodbe pomeni, da bi se, če zadeva ne bi izhajala iz določb CMR, temveč iz Uredbe št. 44/2001, tako v zvezi z litispendenco kot tudi v zvezi s priznavanjem uporabile določbe te uredbe, zlasti njen člen 33.
- 47 Kot pa je Sodišče že razsodilo, je uporaba pravil, ki jih določajo posebne konvencije v smislu člena 71 Uredbe št. 44/2001 – kot so tista, ki jih določa člen 31(2) CMR – v Uniji mogoča le, če sta spoštovani načeli prostega pretoka sodnih odločb in medsebojnega zaupanja v ustreznost sodnega varstva, na katerih temelji ta uredba (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo TNT Express Nederland, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 48 Ti načeli ob vsaj tako ugodnih pogojih, kot so določeni v Uredbi št. 44/2001, ne bi bili spoštovani, če bi se člen 31(2) CMR razlagal tako, da zahtevek iz negativne ugotovitvene sodbe v eni državi članici ni enak kot regresni zahtevek, ki je bil zaradi iste škode med istimi strankami ali njihovimi pravnimi nasledniki vložen v drugi državi članici.
- 49 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 71 Uredbe št. 44/2001 razlagati tako, da nasprotuje razlagi člena 31(2) CMR, v skladu s katero zahtevek iz negativne ugotovitvene tožbe ali negativne ugotovitvene sodbe v eni državi članici ni enak kot regresni zahtevek, ki je bil zaradi iste škode med istimi strankami ali njihovimi pravnimi nasledniki vložen v drugi državi članici.

Stroški

- 50 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

- Člen 71 Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da se mednarodna konvencija razlaga tako, se spoštovanje ciljev in načel, na katerih temelji navedena uredba, ne zagotovi v vsaj tako ugodnih pogojih, kot so pogoji, določeni s to uredbo.**

2. Člen 71 Uredbe št. 44/2001 je treba razlagati tako, da nasprotuje razlagi člena 31(2) 12 Konvencija o pogodbi za mednarodni cestni prevoz blaga, podpisana v Ženevi 19. maja 1956, kakor je bila spremenjena s Protokolom, podpisanim v Ženevi 5. julija 1978, v skladu s katero zahtevki iz negativne ugotovitvene tožbe ali negativne ugotovitvene sodbe v eni državi članici ni enak kot regresni zahtevki, ki je bil zaradi iste škode med istimi strankami ali njihovimi pravnimi nasledniki vložen v drugi državi članici.

Podpisi